

Sygn. akt VIII Gz 33/18

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lutego 2018 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Patrycja Baranowska

po rozpoznaniu w dniu 12 lutego 2018 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Serwis (...), (...) spółki jawnej w S.

przeciwko (...) spółce jawnej w S.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 3 sierpnia 2017 roku wydane w sprawie o sygn. akt XI GNc 941/17

postanawia:

I. oddalić zażalenie,

II. zasądzić od pozwanej na rzecz powódki kwotę 225,00 zł (dwustu dwudziestu pięciu złotych) tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem wydanym w dniu 3 sierpnia 2017 roku Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie odrzucił na podstawie art. 504 §1 k.p.c. sprzeciw pozwanej z dnia 5 czerwca 2017 roku od nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym w dniu 23 maja 2017 roku w sprawie o sygn. akt XI GNc 941/17.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że nakaz zapłaty został wydany w dniu 23 maja 2017 roku, zaś w dniu 5 czerwca 2017 roku został złożony przez pozwaną sprzeciw.

Zarządzeniem z dnia 23 czerwca 2017 roku wezwano pozwaną do uzupełnienia braków formalnych sprzeciwu poprzez złożenie sprzeciwu wraz z załącznikami oraz odpisu sprzeciwu wraz z odpisami wszystkich załączników na prawidłowo wypełnionym formularzu „SP-Sprzeciw od nakazu zapłaty”, w terminie tygodniowym, pod rygorem odrzucenia sprzeciwu.

Sąd podał, że pozwana w terminie złożyła sprzeciw od nakazu zapłaty na prawidłowo wypełnionym formularzu wraz z załącznikami, jednakże nie złożyła odpisu sprzeciwu oraz odpisów załączników.

Sąd wskazał, że z uwagi na to, iż braki formalne sprzeciwu nie zostały uzupełnione, należało na podstawie art. 504 §1 k.p.c. odrzucić sprzeciw.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyła pozwana.

Pozwana wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia. Pozwana wskazała, że nie ma doświadczenia procesowego i nie jest reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika. Będąc skupioną na okoliczności stosowania formularzy przed sądem cywilnym nie zrozumiała prawidłowo, że uzupełnienie braków formalnych ma obejmować także złożenie odpisu wraz załącznikami.

Pozwana podkreśliła, że brak w postaci niezłączenia odpisu sprzeciwu jest drobnym, nieумыślnym brakiem formalnym, który Sąd I instancji mógł uzupełnić z urzędu w toku własnych czynności administracyjnych. Wnosząc oryginał sprzeciwu na urzędowym formularzu pozwana w dostateczny sposób uzewnętrzniła, że w przedmiotowym postępowaniu chce się bronić przed roszczeniami powódki.

W ocenie pozwanej odrzucenie sprzeciwu będzie oznaczało pozbawienie pozwanej prawa do obrony, a w konsekwencji prawa do sądu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Złożone zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Stwierdzić należy, iż postanowienie Sądu Rejonowego odrzucające sprzeciw pozwanej z dnia 5 czerwca 2017 roku od nakazu zapłaty z dnia 23 maja 2017 roku wydane zostało prawidłowo.

Z materiału sprawy wynika, że zarządzenie z dnia 21 czerwca 2017 roku, wzywające pozwaną do uzupełnienia braków formalnych sprzeciwu zostało sformułowane w sposób jasny i precyzyjny. Przewodniczący oprócz wezwania pozwanej do złożenia sprzeciwu wraz z załącznikami, wezwał pozwaną do złożenia odpisu sprzeciwu wraz z odpisami wszystkich załączników. Zarówno sprzeciw jak i jego odpis miały zostać złożone na prawidłowo wypełnionym formularzu. Poza tym w zarządzeniu wskazano termin tygodniowy na uzupełnienie wskazanych braków oraz rygor odrzucenia sprzeciwu, w sytuacji ich nieuzupełnienia.

Pozwana nie uzupełniła wszystkich braków, gdyż nie złożyła odpisu sprzeciwu na urzędowym formularzu i odpisu załączników.

Konsekwencją nieuzupełnienia braków formalnych sprzeciwu było jego odrzucenie na podstawie art. 504 §1 k.p.c., zgodnie z którym sąd odrzuca sprzeciw wniesiony po upływie terminu lub z innych przyczyn niedopuszczalny, albo którego braków pozwany nie usunął w terminie.

Pozwana w zażaleniu nie kwestionowała, że wszystkie braki formalne nie zostały uzupełnione. Przyznała fakt niezłożenia odpisu sprzeciwu wraz z odpisami załączników.

Pozwana wskazywała, że nie była reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika i skupiła się na złożeniu sprzeciwu na urzędowym formularzu. Poza tym uznała, że jej uchybienie jest niewielkie i może zostać naprawiane przez Sąd w ramach czynności administracyjnych.

Podkreślić należy, iż w żaden sposób nie rzutują na słuszność rozstrzygnięcia wydanego przez Sąd Rejonowy wymienione w zażaleniu okoliczności służące usprawiedliwieniu braku uzupełnienia braków formalnych sprzeciwu. Argumentacja zawarta w zażaleniu nie mogła bowiem zostać skutecznie podnoszona przez pozwaną, w ramach niniejszego postępowania zażaleniowego. Strona, co najwyżej, mogła przytaczać zawarte w zażaleniu okoliczności usprawiedliwiające fakt niezastosowania się do wezwania, w uzasadnieniu wniosku w przedmiocie przywrócenia uchybionego terminu do uzupełnienia braków formalnych sprzeciwu od nakazu zapłaty. Jeżeli bowiem strona twierdzi, że dokonała czynności w terminie, a sąd błędnie uznał, że uchybiła terminowi – strona powinna wnieść zażalenie, natomiast wniosek o przywrócenie uchybionego terminu jest aktualny wtedy, gdy strona nie neguje uchybienia terminowi, lecz wskazuje przyczyny usprawiedliwiające to uchybienie (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 października 2002r., I Cz 120/02, LEX nr 74409)..

W sprawie niniejszej pozwana nie negowała, że nie wykonała w terminie zarządzenia wzywającego do uzupełnienia braków formalnych sprzeciwu, a wskazywała na przyczyny usprawiedliwiające to uchybienie. Jak już wskazano są to okoliczności mogące być podstawą uzasadnienia wniosku o przywrócenie terminu, a nie zażalenia. Celem zażalenia jest podważenie trafności ustaleń Sądu, zaś wnioski o przywrócenie terminu zmierza do usprawiedliwienia braku dochowania terminu wykonania czynności procesowej.

Poza tym argumentacja zawarta w zażaleniu, a dotycząca niewielkiej, w ocenie pozwanej, wagi braków formalnych, które nie zostały przez pozwaną uzupełnione nie zasługiwała na uwzględnienie. Zgodnie z treścią art. 128 §1 k.p.c. do pisma procesowego należy dołączyć jego odpisy i odpisy załączników dla doręczenia ich uczestniczącym w sprawie osobom, a ponadto, jeżeli w sądzie nie złożono załączników w oryginale, po jednym odpisie każdego załącznika do akt sądowych.

Z przepisu tego wynika powinność strony załączenia do pisma zarówno odpisu tego pisma, jak i odpisu załączników. Brak złożenia odpisu pisma i odpisu załączników stanowi brak formalny, który należy do braków uniemożliwiających nadanie sprawie dalszego biegu (doręczenie odpisu pisma i odpisu załączników stronie przeciwnej). Podkreślenia wymaga, że uzupełnienie braków formalnych nie leży w gestii Sądu, a jest powinnością tej strony, która dane pismo składa.

W związku z tym argumentacja strony, iż to Sąd w ramach swoich czynności administracyjnych może dokonać naprawy braków formalnych jest całkowicie chybiona.

Stąd z przyczyn wyżej wskazanych oraz z mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania (art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 §1 k.p.c.).

Koszty postępowania obejmują wynagrodzenie reprezentującego powódkę adwokata, który wniósł w odpowiedzi na zażalenie o zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Wysokość wynagrodzenia uzasadnia §2 pkt 3) w zw. z §10 ust. 2 pkt 1) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. poz. 1800; zm. Dz.U. z 2016 r. poz. 1668).

(...)

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)